

Ændringsforslag Nr. 1 og 2  
vedtoges uden Afstemning.

§ 1, saaledes ændret,  
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 3  
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 4  
vedtoges med 80 Stemmer mod 12.

§ 2, saaledes ændret, og §§ 3—7  
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 5 om en ny Para-  
graf  
vedtoges uden Afstemning.

§ 8  
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 6  
vedtoges uden Afstemning.

§ 10, som anført i Ændringsforslag Nr. 6,  
vedtoges uden Afstemning.

§§ 14 og 15  
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 7  
vedtoges uden Afstemning.

§ 16, saaledes ændret,  
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Be-  
handling  
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov  
om Tillægsbevilling for Finansaaret fra 1.  
April 1945 til 31. Marts 1946.

(Anden Behandling findes i Tidenden  
Sp. 6675).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

**Hans Hedtoft:** Jeg skal, som Skik er, her ved Afslutningen tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger om den forløbne Rigsdagssamling og den øjeblikkelige politiske Situation.

Det vil efter min Mening være urimeligt at bebrejde den nuværende Regering eller dens enkelte Medlemmer Mangel paa Flid eller redelig Vilje til at øve en Indsats. Der er gennemført et stort Antal Lovforslag, og der har i de fleste Departementer som her i Rigsdagen været arbejdet særdeles flittigt. Taktisk har Regeringen som den udprægede Mindretalsregering, den er, været i Besiddelse af en vis Styrke og udnyttet baade Situationen og Valgkrækken blandt Støttepartierne særdeles behændigt. Ja, behændigt er maaske for fint et Ord i Forbindelse med den højtærede Statsminister, for undertiden er det sket paa en særdeles haandfast, for ikke at sige brutal Maade; jeg tænker baade paa Strejkesituationen og de af hele Rigsdagen paa nær Partiet Venstre ønskede Ændringer i den kommunale Valglov, og jeg tænker ogsaa paa det Mareridt, vi oplevede i Aftes, hvor i alle Tilfælde for vort Vedkommende kun Forpligtelsen over for et afgørende nationalt Problem, som enhver, der vil være redelig, maa indrømme ikke egner sig til at danne Valgrundlag, afholdt os fra at tage det Skridt, som mange mener burde være taget: et Mistillidsvotum til Regeringen.

For os, for Socialdemokratiet, har hele Udviklingen siden Befrielsen været en Skuffelse. Men selve Regeringens Politik har kun været en Bekræftelse af, hvad vi i Forvejen vidste og klart udtalte til Vælgerne før Valget den 30. Oktober. Vi vidste, og vi sagde, at i den Periode, vi nu er inde i, er en samfundsreguleret Økonomi, uanset om man ønsker den eller ej, en uafviselig Nødvendighed for den, der vil føre praktisk Politik. Vi sagde videre, at Venstre efter vor Mening ikke evner at føre denne Politik paa en effektiv Maade efter konstruktivt opbyggende Linier, og Kendsgeringerne i Dag viser tydeligt, hvorledes Regeringen har været nødsaget til at lade Samfundsreguleringens allervæsentligste Hovedtræk bestaa. Men samtidig viser de, at Regeringen har savnet enten Vilje eller Evne til at forny disse samfundsregulerende Bestemmelser, til hurtigt og effektivt at tilpasse dem i Takt og Tempo med Efterkrigstidens ændrede Økonomi og Forudsætninger, til at udvikle dem efter konstruktivt opbyggende Linier, saa en sikker Økonomi med Førkrigstidens Produktion og Velstand blev Maal og Resultat.